

## Књига о Руті

### *Рута и Нојемина*

<sup>1</sup> У оно време када су владале судије, настала је глад у земљи. Тада је један човек из Витлејема у Јуди отишао да живи као дошљак у моавској земљи са својом женом и своја два сина.

<sup>2</sup> Човек се звао Елимелех а жена му се звала Нојемина. Његова два сина звала су се Малон и Хелеон. Они су били Ефраћани из Витлејема Јудиног. Дошли су у моавску земљу и тамо се населили.

<sup>3</sup> А онда је Елимелех умро, и Нојемина је остала сама са своја два сина.

<sup>4</sup> Они су се оженили Моавкама: једна се звала Орфа, а друга Рута. Тамо су живели десетак година.

<sup>5</sup> Међутим, умрли су и Малон и Хелеон, те је жена остала и без своја два сина и без свога мужа.

<sup>6</sup> Тада се Нојемина спремила да се са својим снахама врати из моавске земље. Чула је, наиме, у моавској земљи, да је Господ милостиво погледао на свој народ и дао му хране.

<sup>7</sup> Изашла је из места где је живела, па је са своје две снахе кренула на пут да се врати у Јудину земљу.

<sup>8</sup> Тада је Нојемина рекла својим двома снахама: „Вратите се свака дому своје мајке. Нека вам Господ искаже милост, као што сте ви учиниле покојницима и мени.

<sup>9</sup> Нека Господ да свакој од вас да нађе починка у дому свога мужа.“

Онда их је пољубила. Оне на то бризнуше у гласан плач

<sup>10</sup> и рекоше јој: „Не, вратићемо се с тобом к твоме народу.“

<sup>11</sup> Нојемина рече: „Вратите се, ћерке моје. Зашто бисте ишле са мном? Имам ли још синова у утроби да вам буду мужеви?

<sup>12</sup> Стога се вратите, ћерке моје, идите. Ја сам сувише стара за удају. Чак и да кажем себи: 'Има још наде за мене', па се још ове ноћи удам и родим синове,

<sup>13</sup> зар бисте чекали док одрасту? Зар бисте због њих остале неудате? Не, ћерке моје, моја је мука већа него ваша, јер се рука Господња подигла на мене.“

<sup>14</sup> Оне опет бризнуше у гласан плач. Орфа се, затим, пољупцем опростила од своје свекрве, а Рута је остала с њом.

<sup>15</sup> Нојемина рече: „Ево, твоја се јетрва вратила своме народу и својим боговима. Врати се и ти за својом јетрвом.“

<sup>16</sup> Рута одговори: „Не терај ме да те оставим и да одем од тебе, јер куда ти кренеш, кренућу и ја, и где се ти настаниш, настанићу се и ја. Твој је народ мој народ, и твој Бог је мој Бог.

<sup>17</sup> Где ти умреш, умрећу и ја и тамо ћу бити сахрањена. Нека ми Господ учини тако, и још више, ако ме чак и смрт растави од тебе.“

<sup>18</sup> Кад је Нојемина видела да је чврсто решила да иде с њом, престала је да је одговара.

<sup>19</sup> Тако су њих две наставиле пут док нису дошле у Витлејем. Кад су стигле у Витлејем, цео се град ускомешао због њих. Жене су говориле: „Је ли то Нојемина?“

<sup>20</sup> Она им је одговорила: „Не зовите ме више Нојемина, него ме зовите Мара\*, јер ми је Свемоћни доделио веома горку судбину.

---

\* **1:20** Мара значи: горчина, јад.

21 Отишла сам с обиљем а Господ ме је вратио без ичега. Зашто ме зовете Нојемина кад је Господ сведочио против мене, и кад је Свемоћни довео несрећу на мене?“

22 Тако се Нојемина вратила са својом снахом Рутом Моавком из моавске земље. Дошле су у Витлејем на почетку жетве јечма.

## 2

### *Рута пабирчи на Возовој њиви*

1 Нојемина је имала рођака с мужевљеве стране, веома имућног човека из Елимелеховог рода. Он се звао Воз.

2 Рута Моавка рече Нојемини: „Хтела бих да идем у поље да пабирчим класје за оним ко ми је благонаклон.“

Нојемина јој одговори: „Иди, ћерко моја.“

3 Рута је отишла и пабирчила у пољу за жетеоцима. Ипак, срећа јој се насмешила, јер је тај део поља припадао Возу, који је био из Елимелеховог рода.

4 Воз дође из Витлејема, и рече жетеоцима: „Господ био с вама!“

Они му одговорише: „Нека те Господ благослови!“

5 Воз упита момка који је био над жетеоцима: „Чија је она млада жена?“

6 Момак који је био над жетеоцима одговори: „То је она млада Моавка што се вратила с Нојемином из моавске земље.“

7 Питала је: ’Смем ли да пабирчим и купим класје за жетеоцима?’ На ногама је од јутрос кад је дошла, па све до сад; само је мало предахнула у кући.“

8 Воз рече Руті: „Чуј ме, ћерко моја. Немој ићи на другу њиву да пабирчиш. Немој одлазити одавде, него се држи уз моје девојке.“

<sup>9</sup> Ти гледај на којој њиви жању, па иди за њима. А ја сам наредио момцима да те не узнемиравају. Кад ожедниш, иди к ведрима и пиј од воде коју момци извлаче.“

<sup>10</sup> Рута на то паде ничице, поклони се лицем до земље, и рече му: „Зашто сам стекла твоју наклоност, те обрађаш пажњу на мене кад сам странкиња?“

<sup>11</sup> Воз јој одговори: „Рекли су ми све што си учинила за своју свекрву после смрти твога мужа; како си оставила свога оца и своју мајку, и своју родну земљу, и отишла к народу који ниси раније познавала.

<sup>12</sup> Нека те Господ награди за твоје добро дело. Господ, Бог Израилев, нека ти обилато узврати, кад си дошла да се склониш под његова крила.“

<sup>13</sup> Она одговори: „О, само да и даље уживам твоју наклоност, мој господару! Јер, ти си ме утешио, и љубазно говорио својој слушкињи, иако нисам твоја слушкиња.“

<sup>14</sup> Кад је било време обеду, Воз јој рече: „Ходи овамо, поједи хлеба и умочи залагај у сирће.“

Она је села поред жетеоца, а он јој је дао прженог зрна. Јела је и наситила се, и још јој је остало.

<sup>15</sup> Кад је устала да пабирчи даље, Воз заповеди својим момцима: „Нека пабирчи и између класја, и немојте јој приговарати.

<sup>16</sup> Него, ви још навлаш испуштајте по неки клас из нарамака. Оставите јој да купи, и не прекоревајте је.“

<sup>17</sup> Рута је пабирчила на њиви до вечери, а онда је овршила што је напабирчила. Било је око ефе\* јечма. Затим је понела и дошла у град.

<sup>18</sup> Кад је њена свекрва видела колико је напабирчила, и кад је Рута извадила и дала јој што јој је остало од ручка,

---

\* 2:17 1 ефа тежи око 16 kg.

<sup>19</sup> упитала ју је: „Где си пабирчила данас? Где си радила? Нека је благословен онај који се обазрео на тебе.“

Тада је Рута испричала својој свекрви код кога је радила. Рекла је: „Човек код кога сам данас радила зове се Воз.“

<sup>20</sup> Нојемина рече на то својој снахи: „Нека га Господ благослови, кад није ускратио милости ни живима ни мртвима.“ Нојемина додаде: „Тај човек нам је рођак и један од наших старатеља.“

<sup>21</sup> Рута Моавка рече: „Он ми је још рекао: 'Држи се уз моје слуге док не пожању све што ми припада.'“

<sup>22</sup> Нојемина рече својој снахи Руті: „Ћерко моја, држи се ти његових девојака, да не би запала у неприлику на другој њиви.“

<sup>23</sup> Тако се Рута држала Возових девојака и пабирчила док се није завршила жетва јечма и пшенице. Она је живела код своје свекрве.

### 3

#### *Рута и Воз на гумну*

<sup>1</sup> Нојемина рече својој снахи Руті: „Како би било, ћерко моја, да ти потражим дом, где ће ти бити добро?

<sup>2</sup> Ту је наш рођак, Воз, с чијим девојкама си радила. Ево, он ће ове ноћи вејати јечам на гумну.

<sup>3</sup> Ти се умиј, намириши се, обуци свечану хаљину, па иди к њему на гумно. Међутим, не дај да те примети, док не заврши да једе и пије.

<sup>4</sup> Кад он оде на починак, гледај где је легао, па и ти лези тамо. Онда подигни покривач с његових ногу и лези тамо, а он ће ти рећи шта да радиш.“

<sup>5</sup> Рута јој одговори: „Урадићу све што кажеш.“

<sup>6</sup> Тако је отишла на гумно и учинила како јој је свекрва наредила.

<sup>7</sup> Воз је јео и пио, па је весела срца отишао да легне поред стога. Тада се она прикрала, подигла покривач с његових ногу и легла.

<sup>8</sup> Око поноћи човек се трже; окренувши се угледао је жену код својих ногу.

<sup>9</sup> Он упита: „Ко си ти?“

„То сам ја, Рута, твоја слушкиња – одговори она. Рашири своје крило нада мнош, јер си ми рођак-старатељ.“

<sup>10</sup> Тада он рече: „Нека те Господ благослови, ћерко моја! Ово твоје добро дело боље је него оно прво, јер ниси тражила младиће, били они сиромашни или богати.

<sup>11</sup> А сад, ћерко моја, немој се бојати. Учинићу за тебе све што тражиш, јер сви моји суграђани знају да си честита жена.

<sup>12</sup> Јесте, ја сам заиста твој старатељ, али постоји још један рођак-старатељ, који је ближи сродник од мене.

<sup>13</sup> Преноћи овде, а ујутро, ако он жели да буде старатељ, добро, нека буде старатељ. Али ако не жели да ти буде старатељ, ја ћу ти бити старатељ, тако ми живог Господа! Спавај до јутра.“

<sup>14</sup> Тако је она спавала до јутра код његових ногу. Устала је рано док још човек човека није могао препознати, јер је Воз рекао: „Да се не сазна да је жена долазила на гумно.“

<sup>15</sup> Онда јој је рекао: „Додај ми огртач који је на теби, и добро га држи.“ Она је држала огртач, а он јој је одмерио шест мерица јечма. Затим јој је напратио, па је отишла у град.

<sup>16</sup> Кад је стигла, њена свекрва јој рече: „Како је прошло, ћерко моја?“ Тада јој је Рута испричала све што је човек учинио за њу.

<sup>17</sup> Затим је додала: „Дао ми је још и ових шест мерица јечма, и рекао ми: 'Не враћај се празних руку својој свекрви.'“

<sup>18</sup> Нојемина рече: „Остани овде, ћерко моја, док не видиш шта ће од тога испасти. Воз се неће смирити док још данас не приведе ствар крају.“

## 4

### *Воз се жени Рутом*

<sup>1</sup> Воз је отишао до градске капије и сео тамо. Уто наиђе онај рођак-старатељ о коме је Воз говорио. Воз га позва: „Пријатељу, ходи овамо и седи.“ Он дође и седе.

<sup>2</sup> Затим је довео десет градских старешина и рекао: „Седите овде.“ Они седоше.

<sup>3</sup> Воз рече оном рођак-старатељу: „Нојемина, која се вратила из моавске земље, продаје део земље што је припадала нашем брату Елимелеху.

<sup>4</sup> Зато сам сматрао за сходно да те обавестим о овоме. А ти, ако хоћеш да будеш старатељ, откупи земљу у присуству ових који седе овде и у присуству старешина мога народа. Ако нећеш да је откупиш, кажи ми да знам. Наиме, нико други је не може откупити осим тебе. Ја долазим тек иза тебе.“

Он одговори: „Откупићу је.“

<sup>5</sup> Воз рече: „Онога дана кад купиш земљу од Нојемине, од ње добијаш и Руту Моавку, жену покојника, да би се покојнику сачувало име на његовом наследству.“

<sup>6</sup> Али старатељ рече: „Е, онда не могу да је откупим за себе, да не бих расуо своје наследство. Ти преузми моје право рођачког старатељства, јер ја не могу да је откупим.“

<sup>7</sup> А овако се некада радило у Израиљу приликом откупа или размене: ради овере сваког уговора, човек би изуо сандалу и дао је другоме. То је била потврда у Израиљу.

<sup>8</sup> Тако је и рођак-старатељ рекао: „Купи је за себе“, и изуо сандалу.

<sup>9</sup> Затим је Воз рекао старешинама и народу: „Данас сте сведоци да сам купио од Нојемине све што је припадало Елимелеху, и све што је припадало Хелеону и Малону.

<sup>10</sup> Такође узимам себи за жену Руту Моавку, Малонову жену, да се покојнику сачува име на његовом наследству. Тако се покојниково име неће угасити међу његовом браћом и у његовом месту. Ви сте данас сведоци!“

<sup>11</sup> Тада сав народ на вратима и старешине рекоше: „Сведоци смо! Нека да Господ да ова жена, која улази у твој дом, буде као Рахила и Лија, које су обе подигле кућу Израиљеву. Обогати се у Ефрати а прослави се у Витлејему.

<sup>12</sup> Нека дом твој, преко потомства које ће ти Господ дати од ове младе жене, буде као дом Фареса, кога је Тамара родила Јуди.“

### *Потомство Воза и Руте*

<sup>13</sup> Тако се Воз оженио Рутом и она му је постала жена. Он је спавао с њом; Господ јој је дао да затрудни, па је родила сина.

<sup>14</sup> А жене рекоше Нојемини: „Нека је благословен Господ који ти није данас ускратио рођак-старатеља. Нека му име постане славно у Израиљу!“

<sup>15</sup> Он ће бити окрепљење твојој души и потпора твојој старости; јер родила га је твоја снаха која те воли и која ти је боља од седам синова.“

<sup>16</sup> Тада је Нојемина узела дечака и метнула га на крило. Она се старала о њему.

<sup>17</sup> Суседе су му дале име, јер су рекле: „Нојемини се родио син!“ Тако су га прозвале Овид. Он је био отац Јесеја, оца Давидова.

*Давидови преци*

<sup>18</sup> Ово је родослов Фаресов:  
Фарес је имао Есрона,

<sup>19</sup> Есрон Рама,  
Рам Аминадава,

<sup>20</sup> Аминадав Насона,  
Насон Салмона,

<sup>21</sup> Салмон Воза,  
а Воз Овида.

<sup>22</sup> Овид је имао Јесеја,  
а Јесеј Давида.

# **Biblica® Нови српски превод, слободна права** **The Holy Bible in the Serbian language, Biblica® Open** **New Serbian Translation Cyrillic 2017**

copyright © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Language: Српски/ Srpski (Serbian)

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Нови српски превод, слободна права™

Ауторска права © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc у Заводу за патенте и жигове Сједињених Америчких Држава. Користи се са дозволом.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

## **Creative Commons License**

Ово Свети писмо или „Дело“ је доступна под међународном лиценцом Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). Да бисте видели ову лиценцу, посетите <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> или пошаљите писмо на адресу: Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc. Сваки пут када користите жиг Biblica® морате да имате писану дозволу од Biblica, Inc. Имате дозволу да копирате и дистрибуирате ово дело, све док га не мењате и задржавате наслов какав јесте, који укључује заштићени знак “Biblica®”. Измене или превођење овог дела ће створити изведено дело, које ће захтевати да уклоните заштићени знак Biblica®. Када објавите ово изведено дело, морате да наведете које сте промене направили тамо где људи могу да их виде, на пример на интернет страници. Такође, морате да покажете одакле је оригинално дело: „Оригинално дело Biblica, Inc. је бесплатно доступно на [www.biblica.com](http://www.biblica.com) и [open.bible](http://open.bible).”

Без обзира да ли користите ово дело без промена или направите изведено дело, изјава о ауторским правима мора да буде наведена на насловној страни или страни о ауторским правима дела/произведеног дела на следећи начин:

Biblica® Нови српски превод, слободна права™

Ауторска права © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc у Заводу за патенте и жигове Сједињених Америчких Држава. Користи се са дозволом.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Такође, морате да понудите свој изведени рад користећи исту лиценцу (CC BY-SA) и правила.

Уколико желите да обавестите Biblica, Inc. у вези са вашим преводом овог дела, молимо вас да нас контактирате на <https://open.bible/#feedback>.

-----  
This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at [www.biblica.com](http://www.biblica.com) and [open.bible](http://open.bible).”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Нови српски превод, слободна права™

Ауторска права © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc у Заводу за патенте и жигове Сједињених Америчких Држава. Користи се са дозволом.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/#feedback>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

- You include the above copyright and source information.

- If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

- If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2025-05-21

---

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 20 May 2025 from source files dated 21 May 2025

c1df326b-f9ae-5728-a9ee-0b561c122248